

# ACTIEPLAN DEED REGERING WANKELLEN. NIET ALLEEN STRIJD, OOK ALTERNATIEF NODIG!

**B**ijna zes maand geleden kwamen we met minstens 120.000, wellicht zelfs met 150.000, op straat. Het was het begin van een actieplan dat op 15 december uitmondde in de grootste algemene staking sinds de jaren 1980. Er was een enorm enthousiasme, velen staakten voor het eerst, we kregen andere lagen mee en de media speculeerden openlijk over de val van de regering. We zagen de kracht van de arbeidersbeweging en ons potentieel. Het potentieel is er nog, maar het getreuzel na 15 december maakt dat we het opnieuw moeten opbouwen.

De vakbonden blijven gekant tegen de indexsprong, het optrekken van de pensioenleeftijd, het schrappen van de wachttuitkeringen etc. De bonden van de openbare diensten eisen investeringen en willen niet dat geraakt wordt aan het ambtenarenpensioen. Maar wat baten woorden als tegelijk de sociale afbraak doorgaat. Velen zijn bereid zich te informeren, te betogen en te staken, maar enkel als onze woorden gepaard gaan met overeenstemmende daden.

## NIEUW ACTIEPLAN ZOALS IN HET NAJAAR NODIG

Deze regering zal niet zomaar bougeren. Ludieke acties of juridische procedures zullen niet volstaan. Het enige moment dat we de regering lieten wankelen, was tijdens ons eerste actieplan. Dat weet ook de ACV-basis die op het congres uitdrukkelijk lieten noteren dat nog steeds van het stakingswapen gebruik zal gemaakt worden. Dat 20.000 hoofdzakelijk vakbondsmilitanten in de gietende regen deelnamen aan de urenlange Grote Parade, bewijst dat niet de actiebereidheid van de basis, maar het getalm aan de top het probleem is.

We weten intussen allemaal wat nodig is. Niet een halsoverkop uitgeroepen algemene staking die maar half opgevolgd wordt en eerder de zwaktes dan de sterktes benadrukt.

Maar integendeel een actieplan zoals dat van het najaar, dat opbouwt naar een nog breder gedragen en nog hardere algemene staking om de regering ten val te brengen. Dat vereist dat we intern orde op zaken stellen. Teveel secretarissen, van beide bonden, steken meer tijd in het afremmen van initiatieven aan de basis dan in het samenbrengen en maximaliseren van het volledige potentieel. De beste manier om daarin verandering te brengen is ons beter organiseren aan de basis en zonodig onze delegees en secretarissen ter verantwoording roepen.

## GEEN TERUGKEER NAAR 'BUSINESS AS USUAL'

Hoe komt het toch dat de vakbondsleidingen de krachtsverhoudingen die vorig jaar werden opgebouwd zo gemakkelijk weer uit handen gaven? Gebrek aan alternatief, denken we. Ze blijven immers rekenen op de christen- en sociaaldemocratie. Maar die zijn zelf van oordeel zijn dat we langer moeten werken, dat onze lonen te hoog zijn en investeerders best aangetrokken worden met fiscale geschenken. We verdenken hen ervan heimelijk te hopen dat de N-VA de klus klaart in afwachting van hun terugkeer aan de macht.

Als ze denken dat daarmee de sociale rust zal terugkeren, vergissen ze zich echter. De neoliberale besparingstrein leidt niet tot investeringen, maar slechts tot meer besparingen. Wat de vakbondsleidingen ook mogen wensen, de sociale rust ligt achter ons. We gaan naar een periode van veel hardere confrontaties. De werkgevers duwen de N-VA al in de rug: voor het VBO moet de taxshift uit een nieuw cadeau van 3 miljard euro voor de werkgevers bestaan en N-VA-fractieleider Vuylsteke benadrukte al dat het programma van zijn partij opkomt voor de volledige afschaffing van de index. We gaan naar nieuwe confrontaties, de werkgevers willen steeds meer en lieten de provocatieregering met N-VA niet aan de macht komen om het bij één golf van aanvallen te



[www.socialisme.be](http://www.socialisme.be)

houden.

We moeten daar iets ernstig tegenover plaatsen. De staking van de openbare sector van 22 april was wellicht het eindpunt van zes maanden sociale strijd, maar hier eindigt het niet. De staking van 22 april toonde zowel potentieel als beperkingen. Waar ze goed voorbereid was, bleek de staking succesvol te zijn. Aan de VUB stond het grootste piket in 30 jaar. Bij De Lijn in Antwerpen werd het piket gevolgd door een personeelsvergadering met 70 aanwezigen. Ook bij werkwilligen was er begrip en steun. De

woede is niet weg, de besparingen worden concreter en versterken de woede. Maar het ontbreken van een actieplan met duidelijke doelstellingen en een serieuze actiekalender spelen de mobilisatie parten.

Strijd is nodig, maar we hebben ook een alternatief nodig op politiek vlak. LSP denkt dat als alle oprechte linkse activisten, organisaties en partijen hun krachten bundelen tot een nieuwe brede en democratische strijdp partij, dit het politieke landschap flink dooreen kan schudden.

## ONZE STRIJD SAMEN EVALUEREN!

We moeten een evaluatie maken van zes maanden rechtse regering en onze strijd ertegen. Laat ons dit niet overlaten aan de gevestigde media en de commentatoren die daar steeds aan bod komen. De kracht van het eerste actieplan bestond uit onze acties, laat er ons zelf een evaluatie van maken. Het actieplan toonde ons potentieel, maar we zullen het opnieuw moeten opbouwen om tot eenzelfde momentum te komen. We zullen daarbij nood hebben aan een krachtsverhouding van onderuit, zodat we ook kunnen reageren op diegenen die de beweging op het hoogtepunt stilleggen. Trek samen met ons lessen uit de voorbije zes maanden zodat we sterker staan in de acties die de komende maanden ongetwijfeld opnieuw zullen losbarsten!

**Donderdag 7 mei om 19u30 in café Multatuli, Lange Vlierstraat. “Zes maanden rechtse regering en strijd ertegen”. Met Eric Byl (syndicaal verantwoordelijke LSP), Wouter Gysen (afgevaardigde ACOD Spoor) en uiteraard met debat vanuit de zaal.**

### Verdedig het recht op protest in Antwerpen!

Bij een actie tegen de anti-Berberse uitspraken van burgemeester De Wever werden tientallen mensen opgepakt. Ze kregen een GAS-boete in de bus. Jonge militanten van de antifascistische campagne Blokbuster kregen ook een GAS-boete na een actie tegen een bijeenkomst van antimigrantenbeweging Pegida. We moeten het recht op protest verdedigen! Tegelijk leggen we een GAS-fonds aan. Koop onze steunkaart of badge om dit fonds te spijzen en onze jongeren toe te laten om verder actie te voeren!

### Nationale betoging mensen zonder papieren

Op zondag 3 mei is er in Brussel een nationale betoging van mensen-zonder-papieren. De tragedies op de Middellandse Zee geven aan dat het vluchtelingenprobleem enorm is. De westerse interventies in Afghanistan, Irak, Libië, Syrië, ... hebben niet tot meer veiligheid en stabiliteit geleid maar tot meer ellende. Er wordt gezegd dat wij niet alle vluchtelingen kunnen opvangen en dat ons sociaal stelsel al onder druk staat. Dat klopt, maar het komt niet door de vluchtelingen. Niet zij, maar de bankiers en speculanten waren verantwoordelijk voor de crisis van 2008 waarvoor wij nu de factuur moeten betalen door besparingen. De arbeidersbeweging is maar zo sterk als haar zwakste schakels. Laat ons de mensen-zonder-papieren ondersteunen in hun strijd voor een menswaardige toekomst!

Zondag 3 mei. 15u Brussel Zuid



### Tegen racisme en tegen seksisme

Alles wat ons verdeelt, verzakt ons! Op 16 mei houden conservatieve fundamentalisten een ‘mars voor het gezin’ tegen de Gay Pride en tegen het recht van vrouwen om bazas te zijn over eigen buik. Neem deel aan de Gay Pride om hiertegen te protesteren! Op 17 mei is er in Antwerpen een actie tegen de stigmatiserende uitspraken van De Wever over Berbers (Amazighs). 14u Groenplaats..

Op de gevestigde media moeten we niet rekenen om onze standpunten en bekommernissen naar voor te brengen. Ook inzake media geldt dat wiens brood men eet, diens woord men spreekt. Daarom is socialistische media belangrijk. Koop maandblad De Linkse Socialist van onze militanten voor 2 euro of neem een jaarabonnement van (minstens) 20 euro.